

[Bertel Dahlgaard.]

denne opskrning lader sig fastholde. Jeg er ikke sagkyndig — det ved den højtærede minister —, men jeg har efter at have fået forelagt alle synspunkter og interesser prøvet på at tage et af økonomiske interesser uafhængigt standpunkt. Hvad er det for ophøjede hensyn, den højtærede minister skal tage, som jeg ikke skal tage? Hvad er det for hensyn til landet, som den højtærede minister er pligtig at tage og jeg ikke, og hvor den højtærede minister har større ansvar, end jeg har? Jeg kender ikke noget til dette.

Derfor vil jeg slutte med at sige, at jeg tror ikke, det er vel overvejet af den højtærede minister så rask, som han har gjort det, at feje af bordet, hvad disse højt ansatte sagkyndige gennem år har arbejdet sig sammen om, og jeg håber, den højtærede minister vil tro mig, når jeg nu til aller sidst siger, at også jeg håber på en frugtbar forhandling om dette forslag i det kommende udvalg, en hurtig og frugtbar forhandling, men jeg må måske give udtryk for den tanke, at jeg tror, frugtbarheden vil blive størst, hvis den højtærede ministeren efter denne forhandling i dag opgiver sit forsøg på at løbe de standpunkter, man her fra så mange sider har samlet sig om, over ende — jeg tror ikke, ministerens styrke er tilstrækkelig stor til, at han kan gennemføre dette forsøg.

Formanden: For en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at direkte tiltale ikke er tilladt i henhold til forretningsordenen. (*Bertel Dahlgaard:* Om forladselse!)

Poul Claussen: Når det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard stiller faren for en socialisering op som et skræmmebillede og nu i sin replik sagde, at han var overbevist om, at hvis man overgik til en ren nettoafgift, ville man ikke få ro, idet det spørgsmål da stadig ville blive draget frem, vil jeg heroverfor bemærke, at forslaget ikke rummer overgang til ren nettoafgift; det er netop en blanding af nettoafgift og afgift af omsætningen, der stilles forslag om, og det er det, der gør, at jeg for mit vedkommende kan give det min tilslutning.

Det ærede medlem var i sine bemærkninger i første omgang inde på, at efter de beregninger, der var fremsendt fra apotekerforeningen, ville i visse tilfælde apoteker med

en relativ stor indtægt efter kommissionsflertallets afgiftsforslag få denne forøget og mindre apoteker til gengæld få deres formindsket. Idet det ærede medlem bestred dette, henviste han til det, der står på side 21 i kommissionsforslaget. Må jeg have lov til om den tabel, der dér er udarbejdet, at sige, at efter hvad der står nederst side 20, har man til belysning af forslaget virkning beregnet tallene på grundlag af opgørelser fra apoteker, hvis samlede overskud, udgift til rabat, husleje, indretning og vedligeholdelse i forhold til omsætningen svarer til det gennemsnitlige. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det kan ikke være noget ret stort antal apotekers forhold, der ligger til grund for denne opgørelse, når alle disse ting skulle passe med et gennemsnit. Som følge deraf er denne tabel meget lidet udtømmende, og de oplysninger, den giver, vil jeg betragte som ikke fuldtud givende det rigtige billede af, hvordan fordelingen er. I så henseende stoler jeg mere på den oversigt over virkningerne af afgiften, der på det tilsvarende grundlag er lavet for samtlige apoteker i Danmark. Det er netop det, der rummes i apotekerforeningens bemærkninger, hvor man altså har givet en samlet oversigt over virkningerne, og den viser altså det billede, jeg begyndte med at give.

Jeg har ikke mere at tilføje.

Indenrigs- og boligministeren (*Aksel Møller*): Jeg skal gerne benytte den af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard givne anledning til at henlede opmærksomheden på, at farmaceuternes formand står bag flertalsforslaget og er medforslagsstiller til det — jeg håber, at det ærede medlem så vil være beroliget med hensyn til denne side af formaliteterne.

Det ærede medlem behøvede egentlig ikke — forekommer det mig — at være i tvivl om, hvad jeg mente, da jeg talte om, at den minister, til hvem en kommissionsbetænkning og et kommissionsforslag afleveres, også må tage andre ting i betragtning end dem, forslaget indeholder. Et kommissionsforslag bliver jo i almindelighed til på grundlag af et kommissorium, og udenfor kommissoriet er der i samfundet en del hensyn at tage. Der må i den foreliggende sag tages hensyn f. eks. til den valutaindtægt, som en eksport fra en stadig voksende medicinalindustri stiller